

Ingrd Svensson 1039 1039

Forsnöga

Mo h.d

Gamla julreden.

Julen
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Först då man gjort slakt, fräkt och
bak färdiga, böjade man med rengöringen, som skulle
ske ett par dagar före jul. Då gick någon till skogen efter
en granbuske, om vilken man virade ett smöre, så att den
blev fät och liknade en kvast. Denna kallade de bus. Som
rengöringsmedel användes sand, som strewdes på i riklig
mängd. Sedan hälde man på så mycket vatten, som
behövdes för att kunna skura. När golvet skurats rent
shöljde man med rent vatten, och sopade ned det genom
en öppning i golvet borta vid dörren. Sedan torrades golvet
med en torr trasa.

På julaffon tidigt var alla barnen uppre
innan dager för att sätta duk i taket. Denna skulle räcka
tvärs över på bredden av rummet. På dukens mitt skulle
sättas en liten tårtad duk och en krona av halm.

med ljus och prydd med rosetter och tofsar av halm och mångfärgat papper. I taket sattes upp två stänger, på vilka först hängdes ett takan och däruppå husmoderns många huvuddukar. På ena golvhälvan skulle läggas halm; den andra delen bestros med finhackad tall. Julbordet ställdes nu i ordning. Husmodren frambar först en hög brödkakor. Barnen skulle vara var sina kakor, som placerades på bordet i hög, som de kallade julahög. I skymningen dopprade man i grytan, vilket skulle ske vid spisen. Grytan ställdes på spishallen. Därefter läste husfaren högt och julsalmen sjöngs. Nu skulle man åta julfisk och röde gröt och pannkaka med mos. Nu gingo de till sångs. Om julnatten skulle ett ljus brinna. På morgonen steg man tidigt upp och gjorde sig i ordning att gå till julotta. Så många som kunde skulle gå. Karlarna skulle dåstå fört i ordning gjorda bross och fäga i spetsen på vägen till kyrkan. De återskaende högtiderna användes till bjunda

varandra till sig på kalas. - 1039 LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

3

På julafhton skulle man gå ut och
lyssna noga efter vid marken, om man hörde något
som liknade ljudet av skördarbetet och klingandet av
har. Detta var tecken till ett gott skördear. Hördes där-
emot ingenting skulle det bliva ett dåligt år. Även
skulle någon gå ut och se in genom fönstret, om någon
skulle dö det kommande året. Då skulle denne person
sitta huvudlös vid bordet.

Detta är nu så mycket som min
bevätterska vet om firandet av en gammaldags jul. Hon
är en åttioårig grannkvinna.

Ingrid Svansson
Asenhöga